

[J. M. Pedersen.]

vanskelighed, nemlig at skaffe og få ansat de fornødne teknikere. Vi må være klar over, at dette arbejde er så teknisk betonet, at der skal fagfolk til at gennemføre det, og yderligere, at indførelse af mekanisering og fjernstyring på de baner, der skal nedlægges i løbet af 3-4-5 år, naturligvis ikke kan blive rentabel.

Jeg har også bemærket mig, at der er sket en nedgang i personalet inden for statsbanerne, som nu er reduceret med ca. 1 300 mand. Det er naturligvis af betydning, men redueringen af mandskabet er det noget vanskeligt at få økonomisk fordel af, idet de pågældende jo alle er pensionsberettigede, og der er ikke videre økonomisk fordel ved at reducere mandskabet i stærkere tempo, end alderen gør det muligt. Ellers må vi betale pension, og så er det dog bedre, at vi udnytter personalets arbejdskraft, indtil de falder for aldersgænsen. Men vi stiler henimod, at statsbanernes funktionærer og arbejdere kan blive, skal vi sige, op i årene, så det næsten bliver et alderdomshjem, når man ikke kan afskedige dem, inden de når pensionsalderen. Man må være klar over, at sådan ligger det i praksis.

Der er dog i hvert fald en afvikling i gang, som jeg hilser med glæde, og jeg har ærligt talt fuld tillid til efter forhandlingerne i finansudvalget, at statsbanernes ledelse har godt fat i det og gør, hvad den kan for at få det til at gå i den rigtige retning.

Jeg skal med disse ord tilsige mit partis støtte til gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Alfred Jensen: Den kommunistiske gruppe ser med velvilje på, at statsbaneloven tages op til revision. Der er visse ting, som trænger til at ændres, men når hovedsagen i denne revision går ud på takstforhøjelse, bliver man straks noget betænkelig og gør sig sine overvejelser med hensyn til, om det nu er den rette måde at løse de problemer på, som samfundet og især statsbanerne her er stillet over for.

De ting, der findes i lovforslaget, kan give anledning til en række bemærkninger, og jeg vil da også gøre nogle.

F. eks. fastslår man nu i lovgivningen,

at vi kun skal have en 1. og 2. klasse. Det er jo sådan set ikke noget nyt, eftersom vi i flere år har haft det stående på vognene, og forud for den tid havde vi 1. og fællesklasse. Vi håber, at man ikke alene ændrer disse tal, men også foretager en kvalitetsændring af den nye 2. klasse. Jeg skal ikke bestride, at der er foretaget forbedringer af forholdene for 2. classes rejsende, men hvis man ser nøjere til, må man fastslå, at forskellen mellem 1. og 2. klasse stadig er for stor, og ser man på, hvor statsbanerne har de største indtægter på persontrafikken, må man vistnok komme til det resultat, at det er dem, der rejser på 2. klasse, der giver de store beløb, og også dem, der forholdsvis betaler mest. Når det er tilfældet, kan man rejse det spørgsmål, om der nu også tages tilstrækkeligt hensyn til 2. classes passagererne. Meget ofte er vognene overfyldt, så passagererne må stå op. På færgerne er der stort set ikke mere plads til 2. classes passagerer end til 1. classes, og vi, der i henhold til loven rejser frit, ved, hvordan folk for at skaffe sig en siddeplads på færgen må købe tillægsbillet kun for at sidde ned på 1. klasse.

Derfor er spørgsmålet, om man ikke må være mere opmærksom herpå og gøre sig fortrolig med tanken om, at der må gøres noget mere ud af 2. classes befordringen især med henblik på de lange distancer. Jeg har også hæftet mig ved de bemærkninger, ministeren har gjort angående forskellen på indtægterne på 1. og 2. klasse. For 2. classes vedkommende har man skønsmæssigt anslået, at de, der køber billet, betaler 8,36 øre pr. km. og de, der køber kort, betaler 3,02 øre pr. km. Så vidt jeg ser, og så vidt jeg hører af personalet, er der forholdsvis langt flere kortrejsende på 1. klasse. Man taler om, at op imod 80-90 pct. af dem, der rejser på 1. klasse, rejser på kort; det vil sige, at de kommer betydeligt billigere af sted selv med de større bekvemmeligheder end dem, der må købe billet, hver gang de skal foretage en rejse, enten det bliver en enkelt eller en dobbelt. Jeg vil gerne have rejst spørgsmålet her, for det forekommer mig, at man ikke tager tilstrækkeligt hensyn til den jævne mand, der skal rejse, og det burde man gøre, ikke mindst af hensyn til statsbanernes fremtid.